

A gimnázium színjátszói június 15-én adták elő Robert Thomas 8 nő című darabját. Én egyike voltam a 8 nőnek.

Kezdetben a karakterek nevei mellé csak kérdőjelesen voltak felírva a lehetséges szereplők, de mindannyian nagyon boldogok voltunk, amikor a Tanárnő megkérdezte, hogy volna-e kedvünk szerepelni. Néhányunk már dolgozott együtt az 1956-os forradalom és szabadságharc megemlékezésére készült előadáson, nekem az volt az első ilyen jellegű fellépésem. Február vége óta péntekenként, a premierhez közeledve pedig egyre gyakrabban próbáltunk. Haladtunk előre folyamatosan, együtt fejlődtünk és kovácsolódtunk össze egy nagyszerű csapattá, de nem mehetünk el amellett sem, hogy a próbáinkon gyakran annyira nevettünk, hogy a könnyünk is kicsordult. Mindannyian más-más személyiségek vagyunk, és ezt a színen is próbáltunk hűen visszaadni, illetve a karaktereinket magunkévá formálni. Ez betudható a nagyszerű szereposztásnak, amit szintén Gál-Ködöböcz Tanárnőnek köszönhetünk. Közös ötleteinkkel, újabb és újabb megoldásokkal és a csapatmunka erejével próbáltuk a darabot a tőlünk telhető legjobbra csiszolni. Mindenki megpakolt táskákban hozta be a kellékeket, díszletelemeket, és próbáról próbára vált az angol nyelvi 1 terem francia luxusvillává. A párbeszéddek is életre keltek: viták, vallomások, számonkérések, magyarázkodások, vádaskodás, vigasztalás - volt minden.

Nagyon vártuk a bemutatót, de izgultunk is! Az érdeklődés, a nézők reakciói a darab közben és az első előadásunk utáni fogadtatás még minket is meglepett.

Szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki megtisztelt minket jelenlétével, Gál-Ködöböcz Zsuzsanna Tanárnőnek a fáradhatatlan és odaadó munkáját, illetve Pirisi Ákosnak és Forgács Bencének a technikai támogatást.

Reméljük, még jó párszor színpadra léphet a 8 nő.

Kiss Leila